

Klimaatmaatregelen Belastingplan 2025

Mr. M. Betjes
Oktober 2024

Het kabinet zet met het Belastingplan 2025 een nieuwe stap in de vergroening van het belastingstelsel. Met Prinsjesdag is wederom een aantal fiscale klimaatmaatregelen aangekondigd. In dit artikel behandelt de auteur het belang van fiscale klimaatmaatregelen, de inhoud van het belastingplanpakket 2025 op het gebied van klimaat alsmede een terugblik naar maatregelen uit het belastingplanpakket 2024 die per 1 januari 2025 van kracht worden.

1. Inleiding

Het kabinet zet met het belastingplanpakket 2025 een nieuwe stap in de vergroening van het belastingstelsel. Dit gebeurt met name door gebruik te maken van het instrument beprijzen, via het heffen van belastingen. Met beprijzen beoogt de overheid milieuvriendelijk gedrag te beïnvloeden. Naast beprijzen kan de overheid ook gebruikmaken van twee andere instrumenten: verbannen en stimuleren. Het stimuleren van milieuvriendelijk gedrag, bijvoorbeeld via subsidies en incentives, zien we op wereldwijde schaal steeds vaker. De energietransitie kent een stevige kostencomponent en via publieke financiering kan een deel van de investeringsplannen gesteund worden.

In het kader van beprijzen zien we een verschuiving van belasting op arbeid naar belasting op vervuiling en gebruik van grondstoffen, met als doel om arbeid

goedkoper te maken en grondstofgebruik te verminderen. Het aantal milieugerelateerde belastingen is de afgelopen jaren ruim verdubbeld en we zijn er nog niet.

Een belangrijk aandachtspunt voor de overheid bij fiscale prikkels op vervuiling en verbruik van natuurlijke grondstoffen is het potentieel van grondslagerosie. Dergelijke prikkels kunnen namelijk leiden tot een afname van de belastingopbrengsten indien belastingplichtigen verduurzamen of hun productie verplaatsen naar een ander (lager belast) land. Daardoor kan er bij groene belastingen een sluipend begrotingstekort ontstaan. Anders gezegd, indien een bedrijf geen CO₂ meer uitstoot, heeft een CO₂-heffing op de uitstoot logischerwijs geen effect meer.

Maar voordat we dat punt hebben bereikt, kunnen mechanismen om milieuvriendelijk gedrag te belonen en milieuvriendelijk gedrag te stimuleren effectief zijn. Indien voor belonen wordt gekozen, zou ik wel willen oproepen te voorkomen dat een wettelijk kader wordt opgetuigd dat per saldo enkel leidt tot een verhoging van de administratieve lasten. Daarnaast dient bij het introduceren van fiscale klimaatmaatregelen continu aandacht te zijn voor hetgeen andere (omliggende) landen doen, milieuvriendelijk gedrag houdt niet op bij de grens.

Het pakket Belastingplan 2025 voorziet samenvattend in de volgende fiscale klimaatmaatregelen:

- De salderingsregeling wordt per 2027 afgeschaft.
- Een apart energiebelastingtarief voor waterstof.
- De energiebelastingtarieven voor gas gaan omlaag voor kleinverbruikers en omhoog voor grootverbruikers.
- Minder vrijstellingsrechten in het kader van de CO₂-heffing en groen gas mogelijk uitgezonderd.
- De afvalstoffenbelasting wordt verduidelijkt en vrijstellingen kolenbelasting worden afgeschaft.

Ik begin met de inhoud van het belastingplanpakket 2025 op het gebied van klimaat. Daarna sta ik kort stil bij fiscale klimaatmaatregelen uit het Regeerprogramma en sluit ik af met een terugblik naar maatregelen uit het belastingplanpakket 2024 die per 1 januari 2025 van kracht worden.

2. Fiscale klimaatmaatregelen belastingplanpakket 2025

2.1 De salderingsregeling wordt per 2027 afgeschaft

Ten eerste wordt de veelbesproken salderingsregeling afgeschaft, via een separaat wetsvoorstel Wet beëindiging salderingsregeling. Met dit wetsvoorstel wordt invulling gegeven aan de afspraak uit het [Hoofdlijnenakkoord](#) (budgettaire bijlage) en wordt de salderingsregeling met ingang van 2027 beëindigd.

De salderingsregeling staat al enige tijd ter discussie. Een eerder wetsvoorstel om de salderingsregeling af te bouwen is begin 2024 door de Eerste Kamer verworpen.⁽¹⁾ In de door een meerderheid van de Tweede Kamer ondersteunde motie Bontenbal is verzocht om een voorstel tot aanpassing van de salderingsregeling bij het Belastingplan 2025 naar de Kamer te sturen.⁽²⁾ Met onderhavig wetsvoorstel Wet beëindiging salderingsregeling wordt gehoor gegeven aan deze motie en wordt voorgesteld om de salderingsregeling met ingang van 2027 te beëindigen. Afnemers ontvangen vanaf dan voor alle op het systeem teruggeleverde groene (hernieuwbare) elektriciteit, zoals opgewekt met wind en zon, een redelijke vergoeding van de marktdeelnemer aan wie zij terugleveren.

Het beëindigen van de salderingsregeling is een maatregel die zou moeten zorgen voor een efficiënter en eerlijker gebruik van het energiesysteem. Huishoudens en bedrijven maken in hoog tempo de overstap van fossiele brandstoffen naar elektriciteit, die op steeds grotere schaal duurzaam en decentraal wordt opgewekt. De vraag naar transport van elektriciteit stijgt sneller dan de netbeheerders kunnen bijbouwen. Dit legt grote druk op het energiesysteem. In grote delen van Nederland is het elektriciteitsnet momenteel nu al zo vol dat grootverbruikers daar de komende jaren zonder aanvullende maatregelen geen nieuwe of zwaardere aansluitingen kunnen krijgen. Ook kan dit leiden tot netcongestie, waar honderdduizenden huishoudens de gevolgen van kunnen ondervinden indien er geen maatregelen worden genomen. Voor afnemers kan het met het beëindigen van de salderingsregeling financieel lonen om efficiënt om te gaan met zelfopgewekte groene elektriciteit en dit zoveel mogelijk gelijktijdig zelf te verbruiken in plaats van deze in te voeren op het net.

De salderingsregeling is neergelegd in art. 31c Elektriciteitswet 1998 en art. 50 lid 2 Wet belastingen op milieugrondslag waar het gaat om de energiebelasting. De regeling is bedoeld voor een eindafnemer met een kleine aansluiting, die elektriciteit produceert en teruglevert aan zijn eigen leverancier. Deze eindafnemer komt in aanmerking voor salderen als deze geen terugleveringsovereenkomst heeft gesloten met een andere marktdeelnemer dan zijn leverancier en voor zover die elektriciteit niet is gedeeld met een andere eindafnemer. Voor een eindafnemer met een kleine aansluiting die elektriciteit teruglevert aan zijn leverancier, berekent de leverancier het verbruik ten behoeve van de facturering en inning van de leveringskosten door de aan het systeem onttrokken elektriciteit te verminderen met de op het systeem ingevoede elektriciteit. Voor ingevoede groene elektriciteit uit hernieuwbare bronnen is hieraan geen grens gesteld, behalve dat er niet meer elektriciteit gesaldeerd kan worden dan dat aan het systeem is onttrokken.

Voor de belastingheffing wordt hierbij aangesloten. Op deze wijze ontvangt de eindafnemer voor de ingevoede elektriciteit die wordt gesaldeerd hetzelfde tarief (leveringskosten inclusief energiebelasting en btw) als hij op grond van de leveringsovereenkomst voor de onttrokken elektriciteit moet betalen. De beëindiging van de salderingsregeling betekent dat de ingevoede elektriciteit niet langer met de hoeveelheid geleverde

elektriciteit wordt gesaldeerd. Het bestaande belastingvoordeel voor ingevoede elektriciteit tot een maximum van de aan het systeem onttrokken elektriciteit vervalt daarmee eveneens vanaf 2027.

Per 1 januari 2027 ontvangt een afnemer voor alle teruggeleverde hernieuwbare elektriciteit, zoals elektriciteit opgewekt met zonnepanelen, een redelijke vergoeding van de marktdeelnemer aan wie hij teruglevert. De wettelijke eis van een redelijke vergoeding geldt niet alleen voor de eigen leverancier van de afnemer, maar voor elke marktdeelnemer aan wie een afnemer zelfopgewekte hernieuwbare elektriciteit teruglevert. De Autoriteit Consument & Markt (ACM) heeft overigens het Ministerie voor Klimaat en Groene Groei geadviseerd het wetsvoorstel te verduidelijken.⁽³⁾ Het begrip 'redelijke terugleververgoeding' wordt bijvoorbeeld niet in het wetsvoorstel gedefinieerd. De ACM adviseert daarom om in het wetsvoorstel toe te lichten wat een redelijke terugleververgoeding is, zodat dit voor iedereen duidelijk is.

Een verduidelijking aan de hand van een voorbeeld:

Een huishouden heeft een jaarlijks verbruik van 3000 kWh en een jaarlijkse opwekking via zonnepanelen van 3300 kWh. Het huishouden verbruikt 30% van de opgewekte elektriciteit direct zelf en bespaart hiermee voor 990 kWh het volledige leveringstarief. Uiteindelijk neemt dit huishouden dus 2010 kWh van het systeem af en voedt het 2310 kWh op het systeem in.

Huidige situatie: het huishouden mag nog salderen. Aangezien de hoeveelheid van het systeem onttrokken elektriciteit lager ligt dan de hoeveelheid op het systeem ingevoede elektriciteit, mag het huishouden de totale hoeveelheid van het systeem onttrokken elektriciteit salderen. Het huishouden betaalt dus geen leveringstarief, energielasting en btw over de 2010 kWh die het van het systeem heeft onttrokken. Voor de overige 300 kWh die op het systeem is ingevoed ontvangt het huishouden een redelijke vergoeding.

Situatie vanaf 1 januari 2027: het huishouden kan niet meer salderen en ontvangt dus voor de volledige hoeveelheid op het systeem ingevoede elektriciteit, dus 2310 kWh, een redelijke vergoeding. Het huishouden betaalt voor de 2010 kWh die van het systeem is onttrokken het volledige leveringstarief, inclusief energielasting en btw.

Door de salderingsregeling ervaart de consument met zonnepanelen geen prikkel om zelfopgewekte elektriciteit zoveel mogelijk direct zelf, achter de meter, te verbruiken. Momenteel wordt slechts 30% van de zelfopgewekte elektra direct zelf verbruikt. Het beëindigen van de regeling zal hier naar verwachting verandering in brengen, maar zal er ook voor zorgen dat de besparing op de energierekening met zonnepanelen lager wordt. Het is dan ook de verwachting dat de terugverdientijd van zonnepanelen onder druk komt te staan.

2.2 Een apart energielastingtarief voor waterstof

Via het wetsvoorstel Belastingplan 2025 wordt een separaat energielastingtarief voor waterstof geïntroduceerd, met ingang van 1 januari 2026.

Waterstof wordt naar verwachting een essentieel onderdeel in de energietransitie voor het halen van de klimaatdoelen. In de energielasting wordt (energetisch) verbruik van waterstof nu nog hetzelfde belast als (energetisch) verbruik van aardgas. Daardoor is er op dit moment geen fiscale prikkel om aardgas te vervangen door waterstof. De energielasting op aardgas stijgt bovendien richting 2030.

2.3 De energiebelastingtarieven voor gas gaan omlaag voor kleinverbruikers en omhoog voor grootverbruikers

Op basis van het wetsvoorstel Belastingplan 2025 alsmede de Fiscale sleuteltabel 2025 wordt de energierekening voor huishoudens verlaagd. De energiebelasting op aardgas tot een verbruik van 170.000 m³ wordt verlaagd met 2,8 cent per m³ in 2025, oplopend naar 4,8 cent per m³ in 2030. Niet alle huishoudens profiteren in dezelfde mate. Huishoudens met een relatief hoog gasverbruik profiteren relatief meer dan huishoudens met weinig gasverbruik; huishoudens zonder gasverbruik profiteren niet. De energierekening voor grootverbruikers wordt niet verlaagd. De energiebelasting op aardgas vanaf een verbruik van 170.000 m³ gaat omhoog.

De energiebelasting wordt overigens geëvalueerd in 2027. Voor de zomer is in dit kader een rapport uitgebracht om in beeld te brengen hoe een toekomstig bestendige energiebelasting vormgegeven kan worden.⁽⁴⁾ De Nederlandse energiebelasting, onderdeel van de Wet belastingen op milieugrondslag, is al bijna 30 jaar oud. Op 1 januari 1996 is de huidige energiebelasting geïntroduceerd: de regulerende energiebelasting. In 2004 is de naam gewijzigd naar energiebelasting. De aanleiding was de implementatie van de Europese Energiebelastingrichtlijn (Richtlijn 2003/96/EG). Als onderdeel van de EU Green Deal en het Fit for 55-pakket staat deze richtlijn op de planning om te worden herzien, hetgeen er kort gezegd op neer zal komen dat gas zwaarder zal worden belast en duurzame energie zal worden gestimuleerd. Mijns inziens zijn we er ook aan toe om de Nederlandse wettelijke kader dan wel de onderliggende Europese richtlijn van een update naar de huidige tijd te voorzien.

Met het toekomstbestendig maken van de energiebelasting kan ik mij niet aan de indruk onttrekken dat ook de maatschappelijke discussie over zogenoemde fossiele subsidies een niet onbelangrijke rol speelt.⁽⁵⁾ De huidige energiebelasting kent een aantal fiscale vrijstellingen en verlaagde belastingtarieven die als gevolg van deze discussie op de helling staan, waaronder een vrijstelling van energiebelasting voor het gebruik van gas om elektriciteit mee op te wekken en lagere energiebelasting voor grootverbruikers van energie. Bij het toekomstbestendig maken van de Nederlandse energiebelasting dient men oog te hebben voor de Europese afspraken en plannen.

De huidige gelijke behandeling van aardgas en waterstof kan een belemmering zijn voor de opschaling van de waterstofmarkt, voor de elektriciteitsproductie met waterstof als brandstof en voor de realisatie van emissiereductie bij industriële installaties die niet of moeilijk direct te elektrificeren zijn en gasvormige brandstoffen nodig hebben.

Het kabinet stelt daarom voor om met ingang van 1 januari 2026 energetisch verbruik van waterstof in de energiebelasting te belasten met een separaat tarief dat lager is dan het tarief voor aardgas. Het verlaagde tarief zal gelden voor de levering van zowel hernieuwbaar opgewekte, koolstofarme als fossiel opgewekte waterstof.

De energiebelasting kenmerkt zich door een degressieve tariefsystematiek voor zowel aardgas als elektriciteit. Hoe hoger het verbruik, hoe lager het belastingtarief. Voor waterstof wordt geen degressieve tariefsystematiek gehanteerd. Voor het tarief voor een kWh waterstofgebruik wordt aangesloten bij het hoogste schijftarief voor zakelijk elektriciteitsgebruik vanaf 10.000.000 kWh, momenteel € 0,00188 per kWh.

2.4 Minder vrijstellingsrechten in het kader van de CO₂-heffing en groen gas mogelijk uitgezonderd

De CO₂-heffing industrie is in 2021 in werking getreden. Het instrument heeft als doel om een CO₂-reductie in de industrie te bewerkstelligen en daarbij tegelijkertijd Nederland aantrekkelijk te houden voor nieuwe en bestaande duurzame bedrijvigheid. De CO₂-heffing industrie belast CO₂-uitstoot zodat het onaantrekkelijker wordt om uit te stoten en aantrekkelijker om emissies te reduceren.

Afvalverbrandingsinstallaties zijn naast broeikasgasinstallaties onderdeel van de grondslag van de CO₂-heffing industrie. Bij de uitwerking van de regels van de CO₂-heffing industrie is op verschillende manieren nauw aangesloten bij het Europese systeem van handel in broeikasgasemissierechten (EU ETS). Het grootste gedeelte van de belastingplichtigen valt onder beide systemen. Afvalverbrandingsinstallaties vallen sinds 1 januari 2024 onder de monitoring-, rapportage- en verificatieverplichtingen (MRV-verplichtingen) van het EU ETS. Verder zijn ze vooralsnog uitgesloten van het EU ETS. Afvalverbrandingsinstallaties ontvangen dus geen gratis ETS-rechten en hoeven ook geen ETS-rechten in te leveren.

Het vorenstaande betekent overigens voor de CO₂-heffing industrie dat installaties voor de verbranding van stedelijk afval vanaf 1 januari 2024 niet alleen zouden voldoen aan de definitie van afvalverbrandingsinstallatie, maar ook aan de definitie van een broeikasgasinstallatie. Dit levert onder meer bij de tariefstelling problemen op. Daarom wordt via het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025 voorgesteld om met ingang van 1 januari 2025 te regelen dat als een broeikasgasinstallatie tevens een afvalverbrandingsinstallatie is, de regels voor een afvalverbrandingsinstallatie van toepassing zijn. Voor het jaar 2024 wordt de onduidelijkheid in het voordeel van de belastingplichtigen uitgelegd, wat neerkomt op toepassing van het tarief dat geldt voor broeikasgasinstallaties.

Voor het bepalen van de hoeveelheid uitstoot die vrijgesteld is van de CO₂-heffing (zogenoemde dispensatierechten), wordt in beginsel aangesloten bij de Europese benchmarks. De grondslag en rekenregels voor de toewijzing van ETS-rechten en dispensatierechten zijn zeer vergelijkbaar. Specifiek voor de toewijzing van dispensatierechten bij afvalverbrandingsinstallaties wijkt de CO₂-heffing industrie af van EU ETS. Deze afwijkende systematiek heeft geleid tot een relatief ruime toewijzing van dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallaties ten opzichte van andere bedrijven binnen de CO₂-heffing industrie.

Via dit wetsvoorstel Belastingplan 2025 stelt het kabinet voor de emissiereductieopgave voor afvalverbrandingsinstallaties te vergroten door de hoeveelheid beschikbare dispensatierechten voor het jaar 2030 te verminderen met 1 Mton. Op deze manier wordt de prikkel voor afvalverbrandingsinstallaties om emissies te reduceren versterkt. Deze beoogde aanscherping wordt bereikt met het voorstel tot introductie van een correctiefactor voor afvalverbrandingsinstallaties (AVI-correctiefactor). Het aantal ter beschikking gestelde dispensatierechten voor afvalverbrandingsinstallaties wordt dan bepaald door uit te gaan van het historische activiteitsniveau vermenigvuldigd met de procesemissiefactor, de nationale reductiefactor en de AVI-correctiefactor.

Het kabinet grijpt niet alleen maar naar het instrument van beprijzen. Voor afvalverbrandingsinstallaties staan tevens stimuleringsmaatregelen ter beschikking, waaronder de SDE++ subsidie voor Carbon Capture and Storage (CCS), de DEI+ voor het gescheiden inzamelen en sorteren van afval als voorbereiding op hergebruik en recycling of de VEKI-regeling die investeringssubsidies biedt voor projecten die CO₂ reduceren maar nog een te lange terugverdientijd hebben.

Tot slot, naast de CO₂-heffing voor de industrie kennen we in Nederland tevens een nieuwe CO₂-heffing voor de glastuinbouw (met ingang van 1 januari 2025), via de Wet fiscale klimaatmaatregelen glastuinbouw. Onder de CO₂-heffing glastuinbouw moet belasting worden betaald over het aantal ton kooldioxide dat is veroorzaakt op basis van het aardgas dat door het

glastuinbouwbedrijf of het energiebedrijf voor glastuinbouw is verstoekt. Hierbij is aardgas in de wet gedefinieerd als producten die onder een bepaalde (GN-)code vallen. Deze codes zien echter niet enkel op fossiel aardgas, maar groen gas (een duurzamer alternatief voor aardgas, op basis van biogas) kan ook onder deze definitie vallen en wordt onder de huidige CO₂-heffing dus belast. Het kabinet vindt dit logischerwijs onwenselijk aangezien de CO₂-heffing als doel heeft om de reductie van de fossiele CO₂-emissies te borgen. Echter, het uitzonderen van groengas in de heffingsgrondslag blijkt complex en daarom wordt de grondslag nog niet in dit Belastingplan gewijzigd. In het komend jaar wordt nader uitgewerkt wat de mogelijkheden zijn om groen gas uit te zonderen van de heffingsgrondslag.

2.5 De afvalstoffenbelasting wordt verduidelijkt en vrijstellingen kolenbelasting worden afgeschaft

De afvalstoffenbelasting wordt verduidelijkt en wel om een bijzondere reden. De Rechtbank Noord-Nederland heeft in mei 2024 uitspraak gedaan over de afvalstoffenbelasting.⁽⁶⁾ De rechtbank heeft geoordeeld dat het uit het afval afkomstige gedeelte van de CO₂ die bij verbranding vrijkomt en via de schoorsteen wordt afgevoerd, in mindering kan worden gebracht op de grondslag van de afvalstoffenbelasting. Ondanks dat het feit dat het hoger beroep nog aanhangig is, meent het kabinet nu al een verduidelijking in de wet te moeten aanbrengen.

Via het wetsvoorstel Overige fiscale maatregelen 2025 wordt geregeld dat alle stoffen, waaronder CO₂, die via de schoorsteen vrijkomen na verbranding niet in aanmerking komen voor het in mindering brengen op de grondslag.

Voorts gaat het kabinet over tot het afschaffen van enkele vrijstellingen binnen de kolenbelasting. Bedrijven die kolen invoeren, vervoeren of opslaan moeten kolenbelasting betalen. Het doel van de kolenbelasting is milieuvervuiling tegengaan en het energieverbruik terugdringen. Onder kolen vallen steenkool, bruinkool en cokes. De belaste activiteit betreft de zogenoemde uitslag van kolen buiten een plaats die voor kolen als inrichting is aangewezen. Het gebruik van kolen binnen een inrichting is ook een belaste activiteit.

De kolenbelasting kent circa veertig belastingplichtigen. De huidige opbrengst van de kolenbelasting is ongeveer € 1 miljoen per jaar. De lage budgettaire opbrengst komt doordat de kolenbelasting een aantal vrijstellingen kent, waaronder de vrijstelling voor duaal gebruik van kolen en de vrijstelling voor gebruik van kolen (input) bij elektriciteitsopwekking. De doelstelling van de vrijstelling voor duaal gebruik van kolen is het beschermen van de internationale concurrentiepositie van relevante bedrijven.

Het kabinet stelt voor om de vrijstellingen voor duaal gebruik van kolen en non-energetisch gebruik van kolen per 2027 af te schaffen. Het kolengebruik bij cokesproductie en bij ijzer- en staalproductie in hoogovens is nu volledig vrijgesteld op basis van deze twee vrijstellingen. Dit zou in 2027 tot een budgettaire opbrengst moeten leiden van € 84 miljoen. Het vorige kabinet heeft overigens een vergelijkbaar voorstel gedaan als onderdeel van het wetsvoorstel Wet fiscale klimaatmaatregelen industrie en elektriciteit, maar dit voorstel is verworpen door de Eerste Kamer. De parlementaire behandeling van het eerdere wetsvoorstel suggereert dat de maatregel voor de kolenbelasting wel voldoende steun genoot. We wachten het af.

3. Fiscale klimaatmaatregelen Regeerprogramma

In het [Regeerprogramma](#) is ook een aantal fiscale klimaatmaatregelen opgenomen. Zo wordt er een gedifferentieerde vliegbelasting naar afstand ingevoerd

per 2027, volgt per 2028 de introductie van een plastic heffing en gaat het kabinet in Europees verband inzetten op het verder afbouwen van de fossiele subsidies gericht op de energievoorziening. Het gaat hier hoofdzakelijk om het afbouwen van belastingvrijstellingen en verlaagde belastingtarieven. Als gevolg hiervan zal de opbrengst van belastingen en milieu naar verwachting sterk toenemen.

4. Een terugblik

Naast de plannen voor 2025 en verder sta ik tot slot ook nog even stil bij van het belastingplanpakket van vorig jaar (2024), waar het gaat om maatregelen die per 1 januari 2025 van kracht worden.

In de Wet belastingen op milieugrondslag is binnen de energiebelasting een vrijstelling opgenomen voor de levering of het verbruik van aardgas en elektriciteit die worden gebruikt voor het opwekken van elektriciteit in een installatie met een elektrisch rendement van minimaal 30%. Daarnaast bestaat er een vrijstelling voor elektriciteit die de verbruiker heeft opgewekt door middel van een installatie voor warmtekrachtkoppeling. In de vorig jaar aangenomen Wet fiscale klimaatmaatregelen glastuinbouw is geregeld dat deze regelingen per 1 januari 2025 worden beperkt.

Een deel van deze installaties staat opgesteld in de energiesector waar ze uitsluitend elektra opwekken. Daarnaast gaat het om warmtekrachtkoppeling-installaties (WKK) die met name opgesteld staan om warmte te leveren aan bijvoorbeeld een warmtenet, industrieel proces of kassencomplex.

Tot 1 januari 2025 is het aardgas dat wordt gebruikt in een betreffende installatie volledig vrijgesteld wanneer een elektrisch rendement wordt gehaald van ten minste 30%. Deze rendementseis komt per 1 januari 2025 te vervallen en in plaats daarvan wordt een bepaalde hoeveelheid m³ aardgas per opgewekte kWh elektriciteit vrijgesteld. Hoe lager het rendement, hoe groter het aardgasdeel is waarover energiebelasting moet worden voldaan. En naast de inputvrijstelling wordt dus ook de outputvrijstelling aangepakt.

Om de overgang naar een fossielvrije economie te stimuleren, wordt per 1 januari 2025 de via een WKK opgewekte elektriciteit voor eigen gebruik belast met energiebelasting. Hierdoor wordt de elektriciteit die een exploitant heeft opgewekt met een WKK-installatie en zelf verbruikt, belast met energiebelasting.

5. Afsluitende opmerkingen

Met de aangekondigde fiscale klimaatmaatregelen zet het kabinet een nieuwe stap in de vergroening van het belastingstelsel. Een apart energiebelastingtarief voor waterstof alsmede het mogelijk onbelast laten van groen gas zijn mijns inziens beperkte doch goede stappen om de gewenste energietransitie te stimuleren. Dit geldt niet voor het afschaffen van de salderingsregeling; de terugverdientijd van zonnepanelen komt hierdoor mogelijk onder druk te staan. Potentieel grote wijzigingen zijn onderdeel van het Regeerprogramma, waaronder een plastic heffing en het verder afbouwen van de fossiele subsidies. Ik sluit af met een oproep aan het kabinet om (nieuwe) milieugerelateerde belastingen zoveel als mogelijk in samenspraak met omliggende landen aan te vliegen. Al weten we dat dat niet eenvoudig zal zijn.

Bronnen

- (1) [Kamerstukken II 2020/21, 35594, nr. 2.](#)
- (2) [Kamerstukken II 2023/24, 36378, nr. 75.](#)
- (3) ACM adviseert wetsvoorstel afschaffen salderingsregeling te verduidelijken | ACM.nl.
- (4) Rapport 'Naar een toekomstbestendige energiebelasting' | Rapport | Rijksoverheid.nl.
- (5) Afbouw fossiele subsidies voor bedrijven | Duurzame energie | Rijksoverheid.nl.
- (6) Rb. Noord-Nederland 16 mei 2024, 23/2611, [ECLI:NL:RBNNE:2024:1857](#) (rechtspraak.nl).

Dit artikel is verschenen in Weekblad Fiscaal Recht, WFR 2024/275 – oktober 2024, Uitgever Wolters Kluwer.

Contact

Merijn Betjes

Partner
ESG | Sustainability
NL Lead ESG Tax & Legal

+31 6 511 73 542

betjes.merijn@kpmg.com

[linkedin.com/in/merijn-betjes-56220330](https://www.linkedin.com/in/merijn-betjes-56220330)

Laan van Langerhuize 9
1186 DS Amstelveen

www.meijburg.nl

De informatie in dit document is van algemene aard en is niet bedoeld om de omstandigheden van een bepaalde persoon of entiteit te beoordelen. Hoewel we ernaar streven om accurate en tijdige informatie te verstrekken, kan er geen garantie worden gegeven dat dergelijke informatie accuraat is op de datum waarop deze wordt ontvangen of dat deze accuraat zal blijven in de toekomst. Zonder professioneel advies en na een grondig onderzoek van de specifieke situatie dient niemand te handelen op basis van dergelijke informatie.

Meijburg & Co is een Nederlandse maatschap van besloten vennootschappen, staat ingeschreven in het Handelsregister onder nummer 53753348 en is aangesloten bij de wereldwijde KPMG organisatie van onafhankelijke entiteiten verbonden aan KPMG International Limited, een Engelse private company limited by guarantee. De algemene voorwaarden van Meijburg & Co, gedeponneerd bij de Kamer van Koophandel, zijn jegens een ieder van toepassing op alle door Meijburg & Co te verrichten werkzaamheden en te verlenen diensten. De algemene voorwaarden zijn te vinden op de website van Meijburg & Co (<http://www.meijburg.nl/algemenevoorwaarden>) en worden op verzoek toegestuurd.